

Vladimír Poštulka

Odborný garant oboru Aristologie a vyučující odborných předmětů na Fakultě společenských studií ve Vsetíně.

Vladimír Poštulka (* 29. dubna 1943, Heřmanice (Ostrava), ČR) je český textař, spisovatel a gourmet-kritik. Je autorem textů k mnoha populárním písničkám, ale také nejznámějším českým hodnotitelem jídla.

Z rodné Ostravy odešel po maturitě do Prahy, kde vystřídal řadu zaměstnání, publikoval své básně v časopisech, potom absolvoval FAMU, obor scenáristika a dramaturgie, jeho profesory byli Milan Kundera a Vladimír Bor. V roce 1968 začal psát texty k písničkám, především pro divadlo Apollo (Petr Spálený, Yvonne Přenosilová) a brněnské nebo ostravské zpěváky (Jiří Štědroň, sourozenci Ulrychovi, Marta a Tena Elefteriadu, Hana Zagorová, Věra Špinarová, Marie Rottrová), později pro zpěváky divadla Semafor (Pavel Bobek, Naďa Urbánková, Jana Robbová, Valérie Čížmarová, Miluše Voborníková) a některé další interprety, především pro Helenu Vondráčkovou a Martu Kubišovou.

Mezi nejznámější písně s jeho texty patří Sladké mámení, Veď mě dál cesto má, Nedělní ráno, Nechoď do kláštera, Bludička Julie, Gwendolýna, Měli jsme se potkat dřív, S tím bláznem si nic nezačíněj, Táňo nashledanou, Pojď stoupat jak dým, Pojď dál a zpívej, Muž na konci světa, Léta letí, Sopka, Proč přicházíš tak pozdě lásko.

Autor divadelních her (Děti noci, Dynamit, O princezně loupežnici) a filmových scénářů (Evžen mezi námi, Všechno nebo nic, AEIOU). V roce 2006 získal za Blues pro Stalina druhé místo v soutěži Cena Sazky o nejlepší zatím nerealizovaný scénář, která se uděluje v rámci výročních filmových cen Český lev.

Autor knihy Dějiny pornografie v datech (2007). Jako spisovatel debutoval v roce 1979 novelou Nemluvme o tom. V roce 2004 vydal román Půdorys harému. V roce 2008 vyšel jeho román Blues pro Stalina.

Jako publicista působil nejprve v týdeníku Story, který společně s Halinou Pawlowskou založil. Potom společně s Magdalenou Dietlovou založil měsíčník Xantypa.

Od roku 1991 se profesionálně věnuje kulinářské publicistice. V roce 1997 založil a řídil měsíčník Labužník, byl autorem a moderátorem televizního cyklu Vaříme česky a rozhlasového cyklu Labužníkův lexikon. Vydal knihy Labužníkův lexikon a 100 nejslavnějších receptů světa, byl spoluautorem knihy Jak hubne labužník (společně s Dr. V. Kunovou). Má od roku 2002 pravidelnou rubriku Zápisník labužníka v týdeníku Instinkt. Od září 2006 do srpna 2008 pravidelně hodnotil úroveň pražských restaurací jednou týdně v deníku Pražský deník. Od března 2007 do září 2008 byl každý týden autorem rubriky S labužníkem v kuchyni v Lidových novinách. Od října 2006 je externím hodnotitelem německého prestižního gourmet-magazínu Der Feinschmecker, stal se tedy prvním českým gourmet-kritikem na evropské úrovni.

V období 1990–1999 se věnoval také veřejné činnosti, především tvorbě nových zákonů týkajících se autorského práva. Od roku 1991 pracoval ve výboru OSA (Ochranný svaz autorský), dva roky byl místopředsedou a výrazně se podílel na reformě této organizace. Několik let byl rovněž předsedou SAI (Svaz autorů a interpretů). Na konci devadesátých let byl předsedou Rady Českého rozhlasu.